

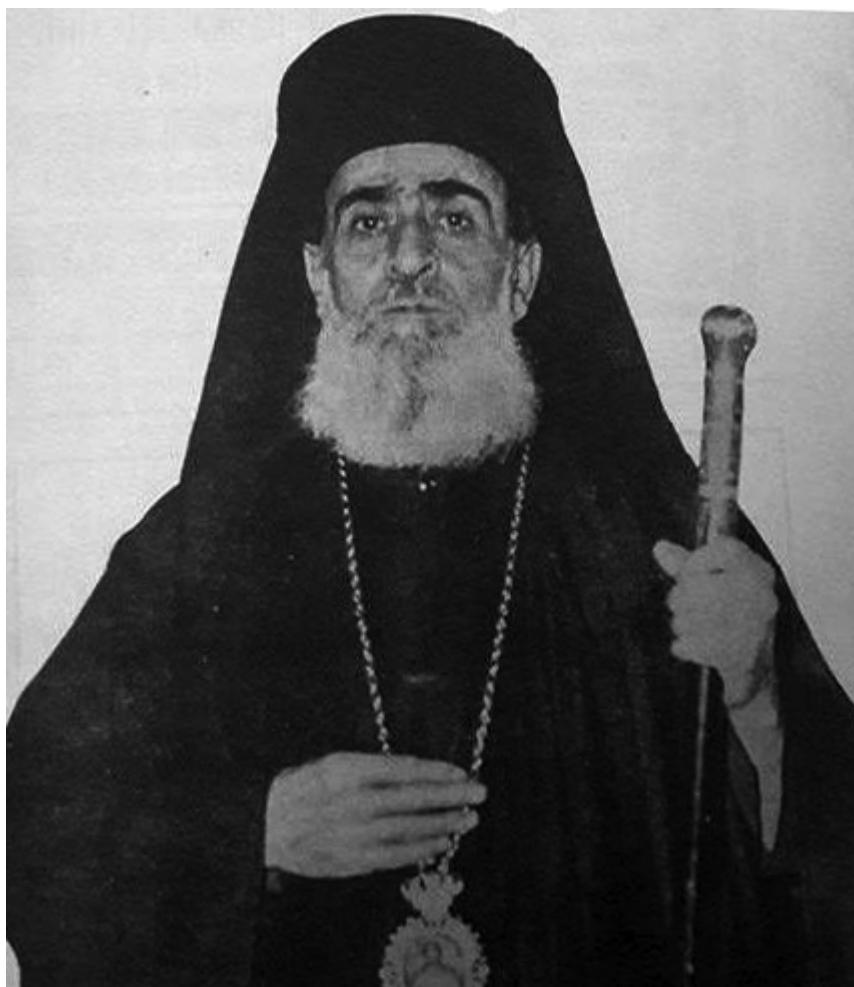
Τις

πρώτες πρωινές ώρες της 15ης Μαρτίου 1968 πέθανε ο ψευτοпатριάρχης του... Τουρκορθόδοξου Πατριαρχείου Ευθύμιος Καραχισαρίδης, γνωστός ως παπα-Ευθύμ', αυτοδιορισμένος πατριάρχης των... ορθοδόξων Τούρκων, ένα δεκανίκι του Κεμάλ που μετετράπη σε εφιάλτη της Ρωμιοσύνης. Ο θάνατός του πυροδότησε ξαφνική ένταση στις σχέσεις μεταξύ Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και τουρκικών Αρχών, όταν ο Πατριάρχης Αθηναγόρας δέχτηκε τηλεφώνημα από τον νομάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος αξίωσε ο ψευτοпатριάρχης των... τουρκορθόδοξων παπα-Ευθύμ' να ταφεί στο κοιμητήριο των ελληνορθόδοξων πατριαρχών, στο κοιμητήριο του Βαλουκλή!

Με ψυχραιμία ο Αθηναγόρας (φωτο επάνω) αρνήθηκε κάτι τέτοιο κατηγορηματικά, υπενθυμίζοντας ότι ο παπα-Ευθύμ' είχε αφορισθεί και δεν επιτρεπόταν να ταφεί εκεί. Χρειάστηκε να παρέμβει τότε ο πρόεδρος της Μεγάλης Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης Σεβντέτ Σουνάι, και τελικά ετάφη στο ελληνορθόδοξο κοιμητήριο.

Ο παπα-Ευθύμ' ή παπαευτίμ' -το κοσμικό του όνομα πριν χειροτονηθεί ήταν Πάυλος Καραχισαρίδης, ενώ επίσης ήταν γνωστός και ως Καραχισαρλίογλου-γεννήθηκε το 1884 στο Ακντάγ Ματέν του Πόντου και σπούδασε στην Εμπορική Σχολή της Άγκυρας. Το 1911 παντρεύτηκε τη Μαρία Καλφόγλου και απέκτησαν τρεις κόρες (τη Μαίρη, την Πολυάννα και τη Ναταλία) και δύο γιους (τον Γεώργιο και τον Αριστείδη).

Ο παπα-Ευθύμ'

Το 1914, για να αποφύγει τη στράτευση, κατέφυγε στην ιδιαίτερη πατρίδα του και ζήτησε από τον μητροπολίτη Καισαρείας Νικόλαο Σακκόπουλο να τον χειροτονήσει ιερέα με το όνομα Ευθύμιος ή παπα-Ευθύμ'. Το 1918 αντικατέστησε τον ιερέα στο χωριό Κεσκίν (είχε μεταβεί στην Πόλη για νοσηλεία), βοηθώντας και του

εξαδέλφου του Παντελή Καραχισαρίδη που ήταν σχολάρχης της τοπικής αστικής σχολής. Όμως εκεί κήρυξε ανταρσία κατά του πατριαρχικού θρόνου, αρνούμενος να επιστρέψει την έδρα στον προηγούμενο ιερέα.

Έτσι, τον Νοέμβριο του 1921 ο παπα-Ευθύμ δηλώνει διά του Τύπου ότι είναι Γενικός Επίτροπος των Τουρκορθόδοξων Χριστιανών και προχωρά στην ίδρυση αυτοκέφαλης Τουρκορθόδοξης Εκκλησίας. Παράλληλα επιτίθεται κατά του Φαναρίου και καλεί τις χριστιανικές κοινότητες της Μικράς Ασίας να στείλουν αντιπροσώπους στην Καισάρεια με σκοπό τη συγκρότηση ενός ορθόδοξου συμβουλίου, διαψεύδοντας με κατηγορηματικό τρόπο τα περί δεινοπαθημάτων των χριστιανών από τους κεμαλικούς! Έφτασε στο ευτελές σημείο να ζητεί από άλλους ιερείς να αναπέμπουν δεήσεις υπέρ του Μουσταφά Κεμάλ!

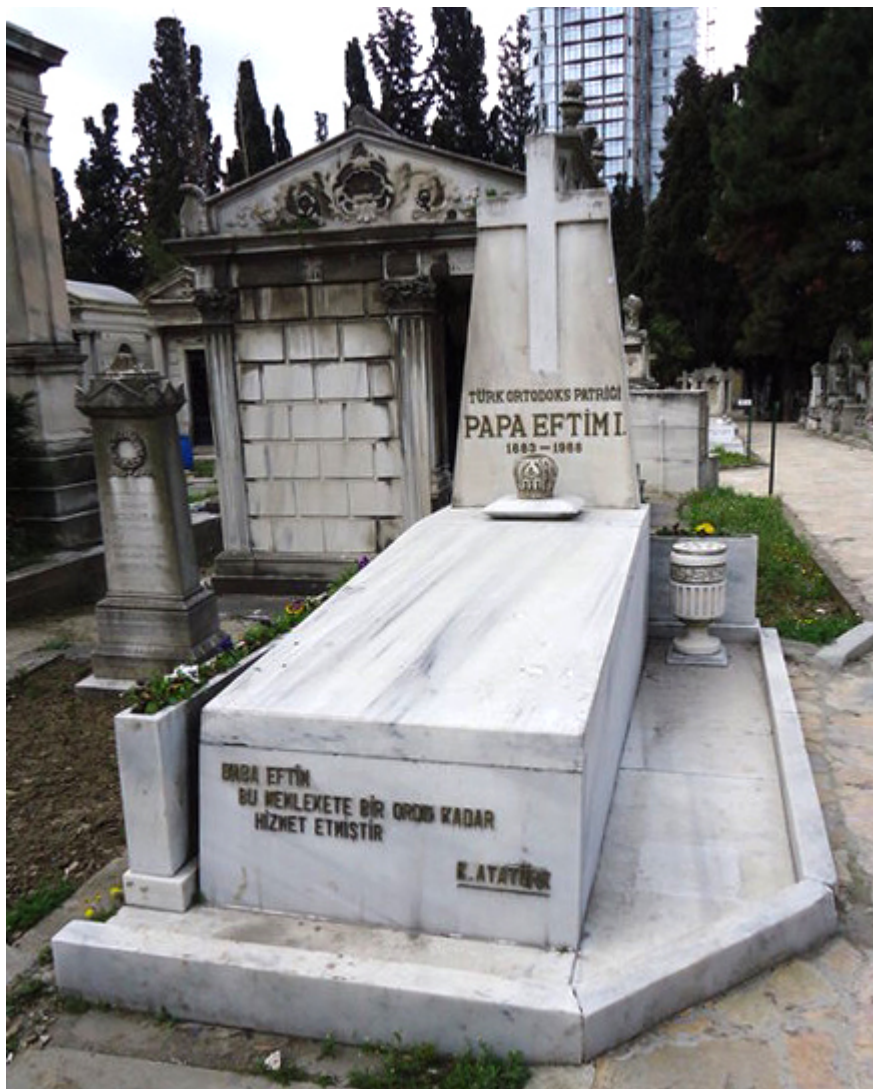
Το τουρκορθόδοξο Πατριαρχείο

Το 1923 εγκαθίσταται στην Κωνσταντινούπολη και αυτοανακηρύσσεται σε

«Πατριάρχη της Τουρκορθόδοξου Εκκλησίας», έχοντας την υποστήριξη του Μουσταφά Κεμάλ, τον οποίο ενίσχυε με χρήματα που συγκέντρωνε από εράνους. Όταν ξεκίνησε η διαδικασία Ανταλλαγής των πληθυσμών προσπάθησε –μάταια– να πείσει την τουρκική κυβέρνηση να εξαιρέσει από την Ανταλλαγή τους τουρκόφωνους ορθόδοξους από τους ελληνορθόδοξους.

Ο ίδιος δεν διώχθηκε από την Τουρκία, κάτι που συνιστούσε αναγνώριση της προσήλωσής του στον τουρκικό εθνικισμό. Αντίθετα, επιχείρησε ανεπιτυχώς να καταλάβει το Οικουμενικό Πατριαρχείο, πέτυχε όμως να πάρει βιαίως αρκετές εκκλησίες.

Το 1934 εγκαταλείπει το επίθετο Καραχισαρίδης, και με την υποχρεωτική απόκτηση επιθέτου από όλους του πολίτες επιλέγει το όνομα Ζεκί Ερενερόλ. Ευνοείται από τον Ινονού και τον Μεντερές οικονομικά και με παραχώρηση ελληνικών κτηρίων, ενώ το 1953 τίθεται επικεφαλής διαδήλωσης κατά του Οικουμενικού Πατριαρχείου και υπέρ της απομάκρυνσης του Αθηναγόρα.

Ο τάφος του με τα λόγια του Κεμάλ

Το 1962 υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο. Λόγω της κατάστασης της υγείας του παρέδωσε την διαχείριση των υποθέσεων της «Εκκλησίας» του στον γιο του Τουργκούτ (πρώην Γεώργιο) Ερενερόλ, που επαγγελλόταν τον γιατρό και τον αντικατέστησε. Στον τάφο του έχει χαραχθεί μια δήλωση που είχε κάνει γι' αυτόν ο Κεμάλ το 1923: «Ο Παπαευτίμ' άξιζε όσο μια στρατιωτική μεραρχία...».

Τάσος Κ. Κοντογιαννίδης

Πηγή: pontos-news.gr